

AZ ELSŐRENDŰ SZUPERNÁFOK SEGÉDKEZÉSE

AZ ELSŐRENDŰ szupernáfok az Istenségek fenéges szolgálói a Paradicsom örökkévaló Szigetén. Nincs tudomásunk arról, hogy valaha is letertek volna a fény és a pártatlanság ösvényéről. A nyilvántartás szerinti létszámuk teljes; az örökkévalóság óta e nagyszerű sereg egyetlen tagja sem veszett el. E magas rangú szupernáfok tökéletes lények, legfelsőbb szintű a tökéletességük, de nem abszonitok és nem is abszolútok. Lévén, hogy tökéletesek, a Végtelen Szellem e gyermekei egymást helyettesíteni képes rendben és önkéntes alapon tevékenykednek a számos kötelezettségük minden szakaszában. Esetükben nem jellemző a Paradicsomon kívüli kiterjedt működés, bár a központi világegyetemben rendezett, különböző ezeréves gyűléseken és csoport-összejöveteleken részt vesznek. Az Istenségek különleges hírvivőiként is előfordulnak, és nagyszámban emelkednek a Szakmai Tanácsadók rangjára is.

² Az elsőrendű szupernáfok a lázadás által elszigetelt világokon segédkező szeráfseregek vezetését is feladatuk kapják. Amikor egy paradicsomi Fiú egy ilyen világon megtestesül, teljesíti a küldetését, felemelkedik az Egyetemes Atyához, elfogadtatik, és úgy tér vissza, mint ezen elszigetelt világ hivatalosan is elismert megszabadítója, akkor a kinevezési elöljárók egy elsőrendű szupernáfot mindig kijelölnek az így helyreállított szférán szolgáló segédkező szellemek vezetésére. A szupernáfok e különleges szolgálatban rendszeresen váltják egymást. Az Urantián a jelenlegi „szeráfvezető” a második az e rendbe tartozók közül, akik Krisztus Mihály megtestesülése óta szolgálatot vállaltak.

³ Az elsőrendű szupernáfok az örökkévalóságtól fogva szolgálnak a Fény Szigetén és vesznek részt vezetői küldetéseken a tér világain, azonban a jelenlegi beosztásukban csak az idő Havona-zarándokainak a Paradicsomra való megérkezése óta működnek. E magas rangú angyalok jelenleg főleg az alábbi hét szolgálati rendben segédkeznek:

- ⁴ 1. Istenimádat-vezetők.
- ⁵ 2. A Bölcelet Mesterei.
- ⁶ 3. A Tudás Őrzői.
- ⁷ 4. Viselkedés-igazgatók.
- ⁸ 5. Erkölcstan-tolmácsok.
- ⁹ 6. Kinevezési Elöljárók.
- ¹⁰ 7. Pihenés-ösztönzők.

¹¹ Amíg a felemelkedő zarándokok el nem érik a paradicsomi állandó besorolást, addig nem kerülnek e szupernáfok közvetlen befolyása alá, és csak ekkor szerzik meg

a felkészülési tapasztalatokat a fenti felsorolás fordítottjának megfelelő sorrend szerinti rendekbe tartozó ezen angyalok irányítása alatt. Vagyis, a paradicsomi létpályát a pihenés-ösztönzők gyámkodása alatt kezditek meg, és miután egy-egy időszakot eltöltöttetek a közbeneső rendekkel is, e felkészülési időszakot az istenimádat-vezetőkkel közös tevékenységben zárjátok le. Ezzel végül készen álltok a végleges rendű lényként teljesítendő végtelen létpályára megkezdésére.

1. PIHENÉS-ÖSZTÖNZŐK

¹ A pihenés-ösztönzők a Paradicsom azon felügyelői, akik a központi Szigetről a Havona belső körébe mennek, hogy ott munkatársaikkal, a másodrendű szupernáfokból álló pihenés állományával együttműködjenek. A paradicsomi öröm egyetlen lényegi eleme a nyugalom, az isteni nyugalom; és e pihenés-ösztönzők az utolsó oktatók, akik az idő zarándokait felkészítik az örökkévalóságba való belépésre. Munkájukat a központi világegyetem utoljára teljesített körén kezdik és addig folytatják, amíg a zarándok végül felébred az utolsó átkelési alvásból, abból az alvásból, amely révén a tér teremtménye képessé válik az örökkévalóság területére való átlépésre.

² ¶ A pihenés a jellegét tekintve hétféle: Az alacsonyabb rendű életet jelentő rendeknél alvási pihenés és játékos pihenés van, a magasabb rendű lényeknél felfedezés, a legmagasabb fajtájú szellemszemélyiségeknél pedig istenimádat. Van azután energiabeviteli rendes pihenés is, amikor a lények fizikai és szellemi energiával töltődnek fel. És van átkelési alvás, az öntudatlan alvás, amikor szeráf-társításra kerül sor, tehát amikor a lényeket az egyik szféráról átviszik egy másik szférára. Mindezeketől alapvetően különbözik az a mély, átalakulási alvás, az egyik szakaszból a másikba, az egyik életből a másikba, az egyik létállapotból a másikba való átkelési pihenés, az az alvás, amely mindig együtt jár a pillanatnyi világegyetemi *besorolásból* való átmenettel, s amely élesen elkülönül az egy adott besorolásban megélt, különféle evolúciós *szakaszokon* való átmenettől.

³ De az utolsó átalakulási alvás még valamivel több, mint a korábbi átkelési alvások, melyek a felemelkedési létpályán való fokozatos besorolásbeli előrehaladást jellemezték; ezáltal az idő és tér teremtményei átkelnek az időlegesnek és a térbelinek a legbelső határain abból a célból, hogy állandó besorolást kapjanak a Paradicsom időtlen és tértelküli lakhelyein. A pihenés-ösztönzők és a pihenés

állományába tartozók éppoly lényegesek e határtalan átalakuláshoz, mint a szeráfok és a társlények ahhoz, hogy a halandó teremtmény túlélje a halált.

⁴ ¶ A pihenést az utolsó Havona-körön kezdték meg és örökre a Paradicsomon támadtak fel. És ahogy ott szellemi értelemben újraszemélyesültek, nyomban észlelni fogjátok a pihenés-ösztönzőt, aki az örökkévaló területen úgy üdvözl benneteket, mint a Havona legbelső körén a végső alvást intéző elsőrendű szupernáf; és vissza fogtok emlékezni a legutolsó hitbéli megerősödésekre, amint még egyszer felkészítettek benneteket arra, hogy az önazonosságotokat az Egyetemes Atyára bízátok.

⁵ Az időbeli utolsó pihenést már átértétek; az utolsó átkelési alvást már megtapasztaltátok; most örök életre ébredtek az örökkévaló lakóhely területén. „És nem lesz több alvás. Az Istennek és az ő Fiának jelenléte előttetek áll, és ti immár örökre az ő szolgálói vagytok; láttátok az arcát, és az ő neve a ti szellemetek. Ott nem lesz éjszaka; és a nap fényére sincs szükségük, mert a Nagy Forrás és Középpont ad nekik fényt; örökkön-örökké fognak élni. És az Isten minden könnyet letöröl a szemükből; nem lesz többé halál, sem szomorúság, sem sírás, és fájdalom sem lesz többé, mert a régi dolgok már elmúltak.”

2. KINEVEZÉSI ELŐLJÁRÓK

¹ E csoportot időről időre a szupernáf-vezető, „az eredeti minta angyal” jelöli ki abból a célból, hogy irányítsa a mindhárom — az elsőrendű, a másodrendű és a harmadrendű — angyalrend alkotó szervezetet. A szupernáfok, mint testület teljes mértékben önkormányzati és önszabályozó jellegű, kivéve a közös vezetőjüknek, a Paradicsom első angyalának feladatköreit, aki mindig mindezen szellemszemélyiségek felett elnököl.

² A kinevezési angyaloknak sok dolguk van a Paradicsomon lakozó, megdicsőült halandókkal, mielőtt azok felvétetnek a Végleges Testületébe. A Paradicsomra érkezőknek nem kizárólagos foglalatossága a tanulmányok folytatása és a képzéseken való részvétel; a szolgálat szintén lényeges szerepet tölt be a végleges rendre való eljutást megelőző paradicsomi oktatási tapasztalásokban. És megfigyeltem, hogy a felemelkedő halandók a kikapcsolódás időtartama alatt elszerűen barátkoznak a szuperáfi kinevezési előljárók tartalékos testületével.

³ Amikor ti, halandó felemelkedők eléritek a Paradicsomot, a társadalmi kapcsolataitok jóval bővebbek, mint egyszerűen csak egyfajta kapcsolat a magas rangú és isteni lények seregével és a megdicsőült halandó társak baráti sokaságával. Barátkoznotok kell a felettetek álló, a Paradicsomi Létpolgárok hármezer különböző rendjével, a

Tapasztalattól Függetlenül Létezők különféle csoportjaival, és a paradicsomi lakosok számos egyéb fajtáival, legyenek azok állandó vagy átmeneti lakosok, akiket nem mutattunk be az Urantián. Miután a Paradicsom e fenséges értelmes lényével kapcsolatot alakítottatok ki, nagyon pihentető dolog társalogni az angyali fajtájú elmékel; ők az idő halandóit arra a szeráfra emlékeztetik, akivel oly hosszú ideig kapcsolatban álltak és oly üdítő társulást alkottak.

3. ERKÖLCSTAN-TOLMÁCSOK

¹ Minél magasabb létfokra juttok, annál több figyelmet kell fordítanotok a világegyetemi erkölcsstanra. Az erkölcsstani tudatosság egyszerűen az egyén általi felismerése ama jogoknak, melyek a többi egyén bármelyike és összessége létezésének velejárói. De a szellemi erkölcsstan messze meghaladja a személyes és a csoportkapcsolatok halandói fogalmát, de még a morontiait is.

² Az idő zárandokainak megfelelően oktatták az erkölcsstani és ők kellőképpen meg is tanulták azt a paradicsomi dicsőségekre való hosszú felemelkedés során. Lévé, hogy e befelé tartó felemelkedés a tér szülővilágairól kiindulva bontakozott ki, a felemelkedők csoportról csoportra folytatják a világegyetemi társulásaik egyre bővülő körének kiteljesítését. Minden új csoport, melyet azok a munkatársak alkotnak, akikkel találkozunk, egy további felismerendő és teljesítendő erkölcsstani szintet hoz magával, s mindaddig, amíg az idő felemelkedő halandói végül elérik a Paradicsomot, szükségük van valakire, aki erkölcsstani kérdésekben hasznos és baráti tanácsokat ad. Nem kell, hogy oktatásban részesüljenek az erkölcsstanról, de szükségük van arra, hogy *lefordítsák* nekik azt, amit addig oly szorgalmasan elsajátítottak, amikor szembe kerülnek a sok új dolog megismerésével járó rendkívüli feladattal.

³ Az erkölcsstani-tolmácsok felbecsülhetetlen értékű segítséget nyújtanak a Paradicsomra érkezőknek, mert segítik őket a fenséges lények számos csoportjához való igazodásban azon eseménydús időszakban, amely az állandó lakos besorolás elérésétől és a Halandói Véglegesrendűek Testületébe való hivatalos felvételig tart. A Paradicsomi Létpolgárok számos fajtája közül a felemelkedő zárandokok már sokkal találkoztak a hét Havona-körön. A megdicsőült halandók eddigre már bensőséges kapcsolatot alakítottak ki az együttes testület teremtményi-háromságot elért fiaival a belső Havona-körön, ahol e lények oktatásának nagy része folyik. És a többi körön a felemelkedő zárandokok a Paradicsom-Havona rendszernek már számos, ki nem nyilatkoztatott honosával találkoztak, akik ott a jövőbeli, ki nem nyilatkoztatott felada-

taikra való felkészüléshez szükséges csoportos felkészítésen vesznek részt.

⁴ Mindezen mennyei társulások mindig kölcsönösek. Felemelkedő halandókként nemcsak e sorozatos világegyetemi társak és a számos, egyre inkább isteni társak különféle rendjeinek jelenléte válik a javatokra, hanem e testvéri lények mindegyikével ti is megosztotok valamit a személyiségetekből és a tapasztalataitokból, mely mindegyiküket örökre különbözövé és jobbá teszi, mert az idő és tér evolúciós világaiból származó felemelkedő halandóval társultak.

4. VISELKEDÉS-IGAZGATÓK

¹ Miután teljesen felkészítettek benneteket a paradicsomi viszonyok erkölcsanából — s ez nem az értelmetlen illemtanokat, és nem is valamiféle mesterséges társadalmi ranghoz tartozó követelményeket, hanem inkább az eredendő sajátságokat jelenti — a felemelkedő halandók hasznosnak találják, hogy a szuperáfi viselkedés-igazgatóktól tanácsot kapjanak, akik a paradicsomi társadalom új tagjait felkészítik a Fény és Élet központi Szigetén tartózkodó magas rangú lények tökéletes viselkedési gyakorlatára.

² Az összhang a kulcsa a központi világegyetemnek, és érzékelhető rend uralkodik a Paradicsomon. A megfelelő magatartás alapvető fontosságú az önkéntes istenimádat szellemi magasságainak a tudás révén, a bölcséleten keresztül való eléréséhez. Az Isteniség megközelítésére létezik isteni eljárás; és ezen eljárás elsajátításával a zarándoknak várnia kell a Paradicsomra való megérkezésig. Annak szellemét a Havona-körökön már megkapták, de az idő zarándokainak felkészítésében a végső pontosításokra csak a Fény Szigetének elérését követően kerülhet sor.

³ Minden paradicsomi magatartás teljesen önkéntes, minden értelemben természetes és szabad. De még az örökkévaló Szigeten is van a dolgok megtételének egy helyes és tökéletes módja, és a viselkedés-igazgatók mindig a „kapun belüli idegenek” oldalán állnak és tanítják őket, és úgy vezetik a lépteiket, hogy nyugodtnak érezzék magukat és egyúttal képessé tegyék a zarándokokat arra, hogy az egyébként elkerülhetetlen zavarodottságot és bizonytalanságot elkerüljék. Csak ilyen intézkedések mellett kerülhető el a végtelen zavarodottság; és zavarodottság soha sincs jelen a Paradicsomon.

⁴ E viselkedés-igazgatók valóban megdicsőült tanítóként és kíséreként szolgálnak. Főként az új halandó honosok oktatásával foglalkoznak az új helyzetek és ismeretlen gyakorlat csaknem végtelen halmazában. Mindazon hosszú felkészítés és hosszú utazás ellenére a Paradicsom továbbra is megmagyarázhatatlanul furcsa és

váratlanul új azok számára, akik ott végül állandó lakó besorolást kaptak.

5. A TUDÁS ŐRZŐI

¹ A tudás szuperáfi őrzői mindazoknak az ismert és olvasott felsőbb „élő levelei”, akik a Paradicsomon lakoznak. Ők az igazság isteni feljegyzései, a valódi tudás élő könyvei. Az „élet könyvébe” tett bejegyzésekről már tudtok. A tudás őrzői éppen ilyen élő könyvek, tökéletes nyomatok az isteni élet és a legfelsőbb bizonyosság örökkévaló lapjain. Ők a valóságban is élő, önműködő könyvtárak. A világegyetemek tényei ezen elsőrendű szupernáfokban eredendően benne rejlenek, ténylegesen ezen angyalokban vannak feljegyezve; és a valótlanságnak éppen olyan lehetetlen helyet kapnia ezen elmékben, melyek tökéletes és teljes letéteményesei az örökkévalóság igazságának és az idő értelmének.

² Ezek az örök nem hivatalos felkészítő tanfolyamokat tartanak az örökkévaló Sziget honosainak, de az alaprendeltetésük a hivatkozási alap és az igazolás biztosítása. Bármely, a Paradicsomon tartózkodó lény szabadon maga mellé veheti a megismerni kívánt tény vagy igazság élő örét. A Sziget északi szélén állnak rendelkezésre a tudás élő felkutatói, akik megjelölik a keresett ismeretet birtokló csoport igazgatóját, és nyomban megjelennek ama fényes lények, akik *maguk* az a dolog, amelyet meg akartok ismerni. Nem kell tovább megvilágosodást keresgélnetek a szerkesztett oldalak között; már közvetlenül az élő lételvi lényel tanácskozhattok, szemtől-szemben. A legfelsőbb tudást így azon élőlényektől kapjátok meg, akik maguk annak végső őrzői.

³ Amint megtaláljátok azt a szupernáfot, aki pontosan az, amit igazolni akartok, a rendelkezésekre fog állni az összes világegyetem *minden* ismert ténye, mert a tudás ezen őrzői a végleges és élő összefoglalói az adatrögzítő angyalok hatalmas hálózatának, mely a helyi világegyetemi és felsőbb-világegyetemi szeráfoktól és szekonáfoktól a Havona harmadrendű szupernáfjai közül kikerülő vezető adatrögzítőig terjed. És a tudás ezen élő felhalmozódása különbözik a hivatalos paradicsomi feljegyzésektől, az egyetemes történelem összegyűjtött kivonatától.

⁴ Az igazság bölcsessége a központi világegyetem isteniségéből származik, viszont a tudás, az élménybeli tudás gyökerei nagyrészt az idő és tér területein erednek — ezért van szükség a kiterjedt felsőbb-világegyetemi szervezet fenntartására, mely szervezetet az adatrögzítő szeráfok és szupernáfok alkotják, s amelyet a Mennyei Adatrögzítők tartanak fenn.

⁵ Ezen elsőrendű szupernáfok, akik eredendően birto-
kában vannak a világegyetemi tudásnak, annak szervezé-
séért és osztályozásáért is felelősek. Lévnén, hogy ők ma-
guk alkotják a világegyetemek mindenségének élő szak-
könyvtárát, ezért a tudást hét nagy rendre osztották, me-
lyek mindegyike körülbelül egymillió alosztályból áll. Az
e hatalmas ismerettárnak a paradicsomi honosok számára
való rendelkezésre állása csakis a tudás őrzőinek önkéntes
és bölcs erőfeszítésein alapul. Az őrzők a központi világ-
egyetem magas rangú tanítói is, akik önként adják át az
élő kincseiket minden lénynek a Havona-körök bármelyi-
kén, és a Nappalok Elődeinek bírósága kizárólagosan, bár
csak közvetve, őket veszi igénybe. De ezen élő könyvtár,
mely a központi világegyetemben és a felsőbb-világegye-
temekben látogatható, nem hozzáférhető a helyi terem-
tészrészekben. A helyi világegyetemekben a paradicsomi
tudásból származó előnyök csakis közvetett úton és tük-
rözőműködésen keresztül biztosítottak.

6. A BÖLCSELET MESTEREI

¹ Közvetlenül az istenimádat legfelsőbb szintű kielégí-
tését követi a bölceletből nyerhető derű. Sohasem emel-
kedtek olyan magasra és sohasem juttok olyannyira elő-
re a fejlődésben, hogy ne maradjon még ezer olyan rejtély,
melyeknek megoldása ne igényelne valamilyen bölceleti
erőfeszítést.

² A Paradicsom bölceleti mesterei örömmel vezetik a
paradicsomi lakosok elméit, legyenek a lakosok honosok
vagy felemelkedők a világegyetemi problémák megoldá-
sára irányuló örömteli kutatásban. A bölcelet e szuperáfi
mesterei a „menny bölcsei”, azon bölcs lények, akik a tudás
igazságát és a tapasztalás tényeit veszik igénybe az ismer-
etlen megismerésére irányuló erőfeszítéseik során. Ese-
tükben a tudás igazsággá érik és a tapasztalás a bölcsesség
szintjére emelkedik. A Paradicsomon a tér felemelkedő
személyiségei megtapasztalják a lét magasságait: rendel-
keznek tudással; ismerik az igazságot; bölcselkednek —
gondolkodnak az igazságról; még a Végleges fogalmainak
megértésével és az Abszolútok eljárásainak megragadásá-
val is próbálkoznak.

³ A hatalmas paradicsomi terület déli szélén a bölcelet
mesterei színvonalas tanfolyamokat tartanak a bölcsesség
terveiről és céljairól, és keresik a módját mindazok tapasztalatai összehangolásának és tudása összeállításának, akik-
kel a bölcsességüket megosztják. A különféle világegyete-
mi problémák megragadásához egy igen sajátos megköze-
lítést dolgoztak ki, de végkövetkeztetéseikre mindig teljes
egyvetértésben jutnak.

⁴ E paradicsomi bölcselők minden lehetséges oktató-
si módszerrel tanítanak, beleértve a havonai felsőbb íróel-
járást és a tájékoztatás bizonyos egyéb paradicsomi mód-
szereit is. A tudás átadásának és az eszmék közvetítésé-
nek mindezen felsőbb eljárásai teljesen meghaladják még
a legfejlettebb emberi elme felfogóképességét is. Egy óra
oktatás a Paradicsomon az urantiai módszerekkel folyta-
tott tízezer évnyi folyamatos szótanulással egyenértékű.
Ti nem tudjátok elképzelni e tájékoztatási módszereket,
és a halandói tapasztalásban egyszerűen semmi sincs, ami-
hez ez fogható lenne, nincs semmi, amihez hasonlíthat-
nánk.

⁵ A bölcelet mesterei a legnagyobb örömmel adják át
a világegyetemek mindenségéről kialakított értelmezéseit
a tér világairól felemelkedett lényeknek. És bár a böl-
cselet a következtetéseiben sohasem lehet olyan végleges,
mint a tudáson alapuló tények és a tapasztalásból száрма-
zó igazságok, mégis, amikor meghallgattátok ezen első-
rendű szupernáfok által tartott előadásokat az örökkéva-
lóság megoldatlan problémáiról és az Abszolútok műkö-
déséről, akkor egyfajta bizonyos és hosszan tartó megelé-
gedést fogtok érezni e még meg nem oldott kérdések kap-
csán.

⁶ A Paradicsom értelmi keresése nem hírközlést jelent;
a tökéletes bölceletet csak a személyesen jelen lévők vehet-
ik igénybe. Az azt körülvevő teremtészrészek csak azoktól
ismerik e tanításokat, akik átestek e tapasztaláson, és akik
ezt követően kivitték magukkal e tudást a tér világegyete-
meibe.

7. ISTENIMÁDAT-VEZETŐK

¹ Az istenimádat a legnagyobb kiváltsága és a legfőbb
kötelessége minden teremtett értelemnek. Az istenimá-
dat a tudatos és örömteli felismerése és elismerése a Ter-
emtők és teremtményeik közötti bensőséges és személyes
kapcsolat igazságának és tényének. Az istenimádat minő-
ségét a teremtményi érzékelés mélysége határozza meg; és
amint az Istennek végtelen jellemére vonatkozó tudás fejlő-
dik, az istenimádati cselekedet egyre inkább mindent ma-
gába foglalóvá válik, míg végül eléri a teremtett lények ál-
tal megismerhető legfelsőbb élményelvi gyönyörűséget és
legnagyszerűbb örömet.

² ¶ Bár a Paradicsom Szigetén vannak külön istenimá-
dati helyek is, azért a Sziget közelebről mégiscsak egy ha-
talmas istenszolgálati szentély. Az istenimádat az első-
leges és meghatározó szenvedélye mindazoknak, akik an-
nak áldott területét elérik — azon lények akaratlan for-
rása, akik eleget tudnak már Istenről ahhoz, hogy eljussa-
nak a színe elé. A Havonán keresztüli befelé tartó utazás

során az istenimádat körről körre egyre növekvő szenvedéllyel alakul, míg végül a Paradicsomon szükségessé válik a kifejeződés irányítása vagy egyéb módon való szabályozása.

³ A legfelsőbb szintű imádatnak és szellemi magasztalásnak a rendszeres, az önkéntelen, a csoportos vagy az egyéb különleges alkalmait az elsőrendű szupernáfok különleges testületének vezetésével tartják a Paradicsomon. Az ezen istenimádat-vezetők irányítása mellett e hódolat eléri a legfelsőbb öröm teremtményi céljait és eljut a magasztos önkifejezés és személyes gyönyör tökéletességének magasságaiba. Minden elsőrendű szupernáf arra törekszik, hogy istenimádat-vezető legyen belőle; és minden felemelkedő lény örökre élvezné, ha az istenimádat beállítottságában maradhatna, ha a kinevezési előjárók rendszeres időközönként nem oszlatnák fel e gyülekezeteket. De egyetlen felemelkedő lénytől sem követelik meg, hogy örökkévalósági szolgálatba lépjen mindaddig, amíg teljes megelégedést nem nyert az istenimádatban.

⁴ ¶ Az istenimádat-vezetők feladata, hogy megtanítsák a felemelkedő teremtményeket úgy imádni az Istent, hogy képesek legyenek ezen önkifejezésnek eleget tenni és ugyanakkor képesek legyenek figyelmet fordítani a paradicsomi rendszer lényeges tevékenységeire is. Az istenimádati készség fejlesztése nélkül a Paradicsomot elért átlagos halandónak több száz évet venné igénybe az, hogy az értelmes imádat és a felemelkedői hála érzelmeit teljesen és kielégítően ki tudja fejezni. Az istenimádat-vezetők új és addig ismeretlen kifejezési lehetőségeket tárnak fel, s ezáltal a tér méhéből és az idő vajúdasából származó, e csodálatos gyermekek képessé válnak arra, hogy az istenimádatból származó teljes megelégedést sokkal rövidebb idő alatt ériék el.

⁵ A teljes világegyetem összes lényének minden tudománya, mely alkalmas az önkifejezés képességének hatékonyabbá tételére és magasabb szintre emelésére, valamint az imádat közvetítésére, a paradicsomi Istenségek iránti imádat legfelsőbb szintű kifejeződésében nyer alkalmazást. *Az istenimádat a paradicsomi létezés legmagasabb szintű öröme; ez a Paradicsom üdítő játéka.* A játék a kimerült elmének a földön ugyanaz, mint az istenimádat a tökéletessé lett lelkeknek a Paradicsomon. A Paradicsomon az istenimádat módszere teljesen meghaladja a halandói értelmet, viszont annak szellemét már elkezdhetik imádni még itt lenn az Urantián is, mert az Istenek szelleme már most bennetek lakozik, körülöttetek kering és igaz istenimádatra késztet benneteket.

⁶ A Paradicsomon kijelölt időszakok és helyszínek vannak az istenimádatra, de ezek nem elégségesek a szellemi érzelmek egyre növekvő áramának kiszolgálására, mely

az örökkévaló Szigetre tapasztalati úton felemelkedett raggogó lények gyarapodó értelméből és kiterjedő isteniségfelismeréséből fakad. Grandfanda kora óta a szupernáfok sohasem voltak képesek teljesen befogadni az istenimádat szellemét a Paradicsomon. Mindig többlet mutatkozik az istenimádat-igényből ahhoz képest, amire felkészültek. És ez azért van, mert az eredendően tökéletes személyiségek sohasem képesek teljesen felbecsülni ama lények szellemi érzelmeinek lenyűgöző válaszait, akik lassan és szorgalmasan megtalálták az utat felfelé a paradicsomi dicsőségre az idő és tér alsóbb világai szellemi sötétségének mélységeiből. Amikor ezen angyalok és az idő eme halandói eljutnak a Paradicsom Térerőinek jelenlétéhez, akkor a korszakok felhalmozódott érzelmei kifejeződnek, elképesztő látványt nyújtva a Paradicsom angyalainak és az isteni megelégedés legfelsőbb örömét okozva a paradicsomi Istenségeknek.

⁷ Néha az egész Paradicsom elmerül a szellemi és istenimádati kifejeződés mindent elborító árjában. Az istenimádat-vezetők gyakran nem képesek e jelenségek ellenőrzés alatt tartására mindaddig, amíg meg nem jelenik az Istenség lakhelye fényének hármasszoros lüktetése, jelezve, hogy az Istenek isteni szíve teljes egészében megelégedést nyert a Paradicsomon lakozók, a dicsőséges és tökéletes létpolgárok, valamint az idő felemelkedő teremtményeinek őszinte imádatától. Mily diadalmas készség! Mily beteljesülése ez az Istenek örökkévaló tervének és céljának, miszerint a teremtménygyermek értelmes szeretete adjon teljes megelégedést a Teremtő Atya végtelen szeretetének!

⁸ ¶ Az istenimádat teljességéből eredő legfelsőbb megelégedés elérését követően képessé váltatok a Végleges Testületébe való felvételre. A felemelkedői létpálya gyakorlatilag befejeződött, és a hetedik örömnépnep megülése közeleg. Az első örömnépnepet a Gondolatigazítóval kötött halandói megegyezés jelezte, amikor a továbbélés célja megpecsételődött; a második a morontia életben való felébredés volt; a harmadik a Gondolatigazítóval való eggyé kapcsolódás lett; a negyediket a Havonában való ébredés jelentette; az ötödikben az Egyetememes Atya megtalálását ünnepeltétek; és a hatodik örömnépnepre a Paradicsomon, az utolsó átkelési alvásból való ébredés alkalmával került sor. A hetedik örömnépnep a halandói véglegesrendűek testületébe való belépéshez kötődik és az örökkévalósági szolgálat kezdetét jelzi. Az, hogy a végleges rendű lény elérte a szellemmegvalósítás hetedik szakaszát, valószínűleg az örökkévalósági örömnépnep sorában az első ilyennek a megülést jelzi.

⁹ ¶ És így végződik a paradicsomi szupernáfok, az összes segédkező szellem közül a legfelsőbb rendűek története, ama lényeké, akik általános osztály révén mindig

veletek lesznek a szülővilágoktól egészen addig, amíg végül az istenimádat-vezetők búcsút vesznek tőletek, amikor leteszitek az örökkévalóság háromsági esküjét és felvették a Halandói Végleges Testületbe.

¹⁰ A paradicsomi Háromság végtelen szolgálata ekkor kezdődik; és a végleges rendű lény most már a Végleges Isten által jelentett kihívással áll szemben.

¹¹ [Közreadta egy uverszai Bölcsesség-tökéletesítő.]